

[Gert Petersen.]

digvis også andre muligheder i det nye folketting, sådan som det er sammensat. Både vedrørende skattepolitik, herunder ejerboligernes skattemæssige forhold, vedrørende jordpolitik og behandlingen af de arbejdsfrie indkomster tegner der sig konturer til et nyt flertal.

Det samme gælder også det brændende spørgsmål om beskæftigelsespolitikken. Hvis jeg har ret i, at det nok snarere var den store beskæftigelsesplan end augustforliget, der gav socialdemokratiet stemmefremgang, synes jeg, at socialdemokraterne bør betænke, at denne plan ikke kan realiseres ved hjælp af augustpartierne, som de er. Jeg har meget svært ved at se de partier, der kategorisk afviste råenergifgiften, altså centrum-demokrater og kristeligt folkeparti, støtte det fortrinlige energipolitiske afsnit, der findes i socialdemokratiets store beskæftigelsesplan. Det koster nemlig penge at sætte det i gang. Jeg har også svært ved at se disse partier, eller de konservative eller venstre for den sags skyld, støtte de personaleudvidelser i den offentlige sektor, som med rette er foreslået i planen. Jeg ville faktisk tro, at statsministerens fantasi må være lige så begrænset som min på disse punkter.

Hvad socialistisk folkeparti angår, er vi rede til at gå ind i et samarbejde, hvor man udnytter de eksisterende flertal til fremme af beskæftigelsen og andre mærkesager, der er fælles for de partier, der faktisk har flertal nu. Jeg tænker bl. a. på virksomme indgreb over for de arbejdsfrie indkomster og formuedannelser og på en fornuftig jordpolitik, i hvilken forbindelse jeg synes man bør ønske retsforbundet velkommen her i folkettinget.

Men der er også problemerne omkring en reform af den direkte beskatning, formentlig de mest påtrængende svar på fremskridtspartiets demagogi. Der er faktisk flertal her i folkettinget for afskaffelse af fradragsjunglen og overgang til beskatning af bruttoindkomsten, hvilket vil sikre en langt mere retfærdig byrdefordeling. Det ville være synd og skam, om det flertal ikke blev brugt.

Man kan spørge, om jeg ikke er ude i fantasier. Kan der skabes et arbejdsdygtigt flertal til gennemførelse af beskæftigelsesplanen og andre skridt, der genskaber beskæftigelsen, og til den reformpolitik, jeg taler om? Det er klart, at jeg håber, at partierne til venstre for socialdemokratiet kan udgøre en del af et så-

dant flertal. Jeg kan kun tale på mit eget partis vegne. Hvad de to andre partier angår, må statsministeren selv undersøge sagerne. Det har han desværre ikke gjort hidtil. Han synes åbenbart, at det er morsommere – det er det såmænd nok også – og mere frugtbart at forhandle med centrum-demokrater og kristeligt folkeparti. Eller synes han det? Jeg tillader mig at tvivle lidt.

Inden for SF ved vi udmærket, at intet parti kan få sin vilje fuldt ud i noget samarbejde, heller ikke i det, jeg her taler om. Trods de mystiske historier, visse aviser har disket op med, er SFs folketingsgruppe på ingen måde ude på at føre en gold overbudspolitik eller optræde ultimativt. Vi er rede til at forhandle. Vi ved, det er en fællesnævner, der skal findes, og det er vi parat til på disse områder, som jeg her har talt om. Derfor synes jeg, at statsministeren bør vende blikket i en anden retning end hidtil. Jeg tror egentlig også, det bliver resultatet, når først der er gået en passende tid, ikke mindst efter at regeringen nu meget fornuftigt, synes jeg, har opgivet at danne flertalsregering sammen med de borgerlige partier.

Jeg bør i øvrigt nok understrege, at det vil bidrage hertil, hvis man holder op med den skik, at visse partier skal sidde i nattens mulm og mørke og fægte sig frem til aftaler, som vi andre dårlig nok kan rette kommaer i. Læg forslagene frem til behandling her i salen og i folketingsudvalgene! Her er interessant nok et punkt, hvor jeg var helt enig med venstres ordfører, hr. Christophersen. Hvis der så undervejs skal føres særforhandlinger, ville jeg ikke have noget at indvende imod det, men at starte med særforhandlingerne er en uskik, som egentlig også kun gør det vanskeligere for regeringen at udnytte de flertalsmuligheder, der faktisk findes.

Det just indgåede forlig er jo netop indgået eller barslet en sen nattetide, og det bærer det unægtelig præg af, selv om jeg skal erkende, at vi har set sortere forlig. Men det er en sær, lidt fantasiløs blanding, og vores stilling afhænger ganske af de enkelte elementer i forliget.

Vi vil stille os positivt over for afgiften på pantebreve, men vi vil stille os absolut negativt over for elafgiften, som vi finder ødelæggende for en fornuftig energipolitik. Vi kan på ingen måde acceptere forslaget om at begrænse amtsgrundskylden til 13 promille. Vi mener, at man her faktisk går den forkerte vej. Resultatet